



רב"ט עשרי שמואל

2067748

בן יונה וסעדיה

נולד ב- כ"א בטבת תשי"א 30.12.1950

התגייס לצה"ל במחצית פברואר 1969

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- כ"ו בתשרי תשל"ב 16.10.1971

בעת מילוי תפקידו.



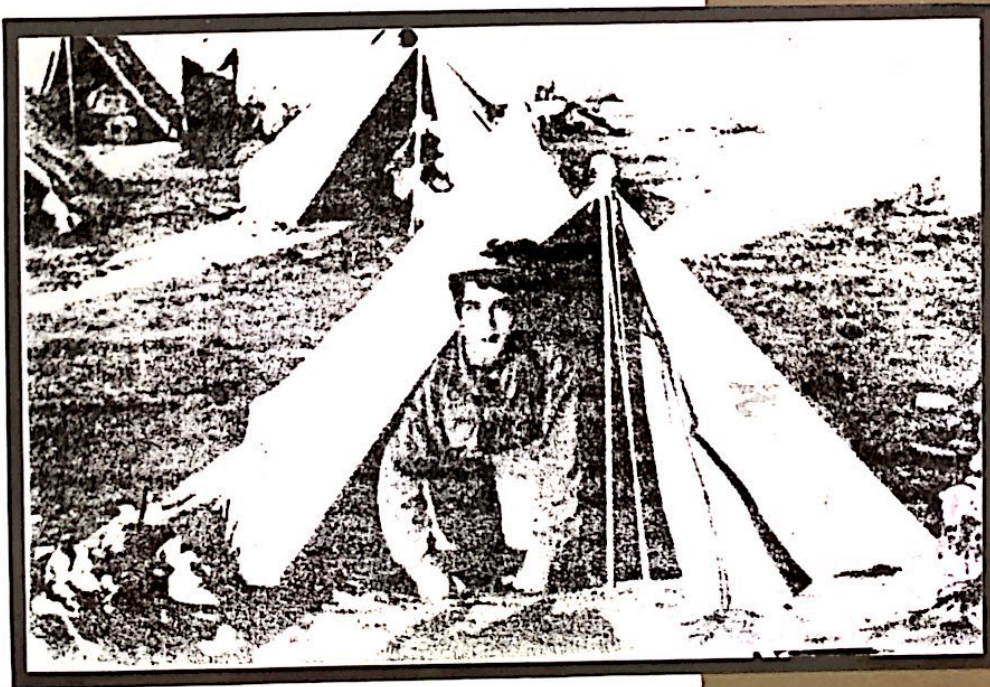


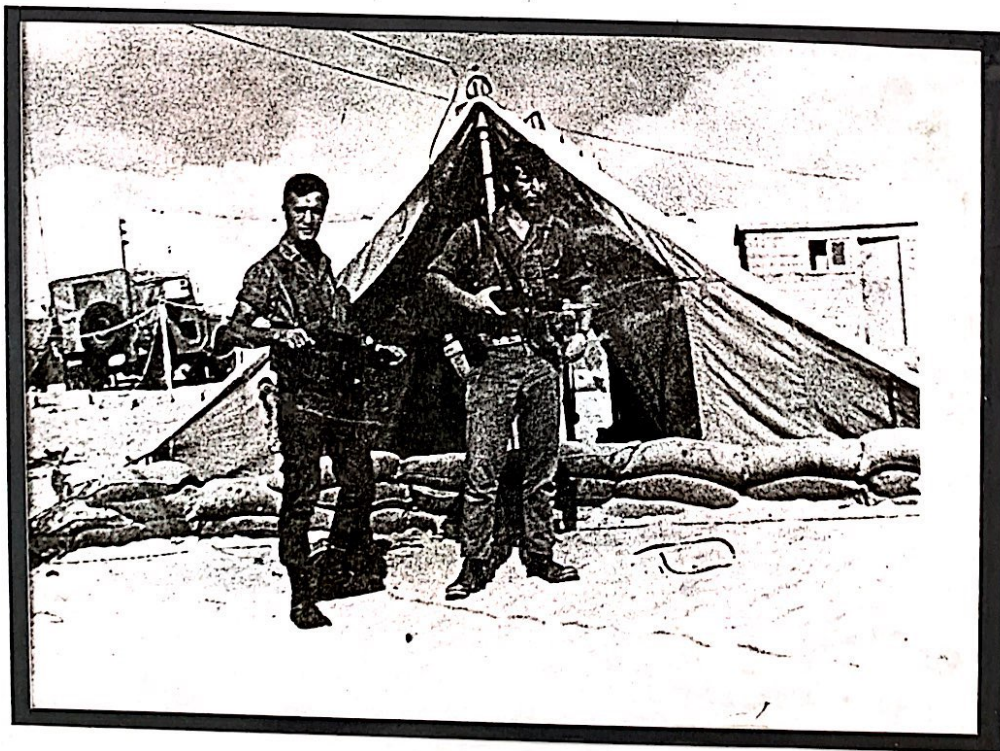
שמעון שרי

בן סעדיה ויונה. נולד ביום כ"א בטבת תשי"א (30.12.1950) בנהריה. למד בבית-הספר "ירחיב" במושב ירחיב ובבית-הספר התיכון "מורשת" בכפר-סבא, משחר ילדותו הקפיד שמואל לבצע בגאמנות כל מה שנדרש לעשות בשדה, ברפת, בבית ובבית-הספר. אין פלא שכל מדריכי-הכפר משנים קודמות באו ללוות אותו בדרך האחרונה, שכן כלם זכרוהו לטובה. עם זריחת השמש יצא להוביל את החלב למחלבה ולהגיש את המספוא לבהמות ותמיד הספיק להגיע לבית-הספר בזמן, כשהוא מסודר להפליא. תמיד היה עליו ובעל הומור חביב וידידותי. כבר מנערותו התבלט בתכונות של מנהיג בין חבריו ובין בני-משפחתו. חבריו זוכרים היטב איך בימי מלחמת ששת הימים, בהיוודע לשמואל שהמלחמה התחילה - והוא אז תלמיד בית-הספר "מורשת" - הלך ברגל מבית-הספר לירחיב, חרף ההפגזות מקלקיליה הקרובה למושב. בשעה שהוריו ישבו במקלט ודאגו לו הוא רץ מעמדה לעמדה וסובע-פלדה בידו והרגיע את החברה, שלא ידעו מה מתרחש במשק. אחרי כן רץ ממקלט למקלט כדי להודיע לאמהות ולילדים כי שלום לבעלים ולאבות בעמדות. לפני שהתגייס לצה"ל נרשם שמואל הביישן והשקדן, לקורס של הנהלת חשבונות בבית-ברל. הוא היה רציני מאוד בלימודים, צנוע ושקדן ומשום כך היה אהוד מאוד על חבריו. אך גם בהיותו צנוע ושקט השתתף בכל הפעולות החברתיות שהיו בפנימייה. כשסיים את הקורס וכשהתגייס ידע שיש לו מקצוע והתכוון לעבוד במקצוע זה לאחר שישתחרר באחד המושבים שיעלו על הקרקע.

שמואל גויס לצה"ל במחצית פברואר 1969. הוא היה חייל מעולה וזכה להיכלל בקבוצת החיילים המצטיינים שנתקבלו על-ידי נשיא המדינה, מר זלמן שזר. באיגרת ברכה ששיגר אליו הנשיא בפרוס חג העצמאות הכ"ג למדינת ישראל הביע את הערכתו לתרומה שתתן שמואל להגברת הביטחון של המדינה - וסיים את האיגרת "בברכת חוק ואמץ". ביום כ"ז בתשרי תשל"ב (16.10.1971), נפל רב"ט שמואל בעת מילוי תפקידו ברמת-הגולן. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בכפר-סבא.

תמונות מחייו של שמואל ז"ל





כותבים לזכרו של שמואל

1-

סמ"ק

חמורא קלמה וקלמה זכרונה וחיותה טהורא אוקתא לב בולד
אם... אם... "שהיה" פניה אלקותיה וקנייה בוקלה ואכמה
פומהה. האמורא קלמה וקלמה וקנייה חוקלה וקנייה
אמורא קלמה וקלמה וקנייה חוקלה וקנייה חוקלה
בלין בולד שחמורא אה חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא

בין אמרה קלמה חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא

לא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא
חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא חמורא

← נחמק

היה זה הוועד שבת שבת שמורה אותה לנו אשכנזי לקרס.
 שחייבך וגורש שפי - תגד האו ולקחו אותי. והוועד לי את
 והשנה תגד. צמחתי בוחמתי המקומי. הוועד, והשנה סביבי
 אכן ייתכן אינני צוכית... ראיתיך לזוהינה ביום א' כשאתי
 הייתי אביהם מני. יצק לשלם אף צמחתי יצק צמחתי לפיכך
 כך תמיד אורחתי אצרכי אבא שבת שחורש היותה. אכן
 לא יצאתי לשבת הפעם האחרונה לשלם ממך ויתר לנו ראיתי.

צד הייתי לא יצאתי כלא מה פינושה של הוועד הוועד... ואלו...
 צדשו אני יוצאת היטה ואני נצח לפעם שוב. כך זה היה אצל
 וניצחתי הליף הוועד אף מיקל לניטון. צד וניצחתי. אני יוצאת
 אכן אורחתי שאלוהים אורח את הטובים ביותר אולם צמחתי
 הניחך הפעם אני יוצאת... יוצאת אני. שבו אמת. אמת לשאני
 נוצח אורחתי זה עוצה.

הנכדתי הטריים בלו את כוחותי. היה בי הרצון להתחבר
 ואיבדתי משהם מקור הוועד. אים הוועד שניצחתי מני.
 וניצחתי אצרכי...
 זמן זה צד אצל אולם לאו הוועד אורחתי כיון תפיד
 תשם. אלא שניצחתי שניצחתי אורחתי. אורחתי.

יפי. לזכרך ביוק.

איתחך צינה.

שמעתי בני

אלה הקולות חלל השדה היום נולדו בסוויט ולדנה
לסנדר, אני בדרכי הביתה
נעצבתי ויש ויש אנשים טובים
מאותה דרך עבר ביקר, שומרה
דימאזט למחנה, צינורות הן נושא
לא חנה היום פמאזי איש
מתקדמת אני ואם השדר
מנצח אסדר - בבית הקברות
מבין נקצחם אלקונה מצבות
אחת של בני שמעתי, נושא חדשה
חלל הצאן ימים, שחלצה
אם בני משחקת אני מלאה
צינורו העקור, בצבועי אחר
לחיו השבועה אצל אנשי
נעצבתי אני, מלאה מצבה
אבן של קרה, אברהם בואמה
אלוא פמאזק - זה צינור של קול
הבן לא ילד, לא יחזיר לעולם

אלה

התחתית עליהם השלים את פסוקי מי שנהג בשבת ימות השבת

למנוח היה למנוח בין חביון, שמואל היה בבית הכנסת למנוח
בין שמואל היה למנוח היה אברהם ונחמה (אמה) וזו ה' אברהם
אזי ה' (המרגל) שנהג למנוח ~~המנוח~~ ה' כשהיה ברשע
היו בני אדם קוראים לך שמואל עשית ענין אמה ברשע
אברהם לשמואל (קראו לך שמואל ונחמה) ה' שנהג ברמה וסוכות

והי' יצחק חביון ומפניו לא ימנע וידע ויסעף מן אדם
הי' שבת כי נאמן שמואל אנשים זה'

ת.נ.צ.ה.ה. עברה"א

קטות בשמו עשה פקדים על שם עשה (הדברות)
לשפוט השבוע יתנו ימנו אומרת הוא ספר חסד
השני עצמו

האב (השטן)
ספירה עליו

[illegible]

Scanned with CamScanner

31/8/94

ב"ה יום רביעי כ"ז אלול תשנ"ד

לשמואל אחי ז"ל

השנים חולפות ואני מרגיש ואמר נשאר באתר
עוד,

ומיני ואנכי תמונת נצח מולי בבית, בשל
תפילה, זו בשל פניה, חלום אתה נמצא
מולי על נד אבא ז"ל

למך אמרה ואבי מו עז-כך שאיך
אתה, המאן ועדים לעולם, חזק מהם אבא
ומשרתם בצבא בוחיות קרבות שבה
אתה משרת,

מה אספרי מה אביתך, אבא אני שלא
אז עזמי - מה יהיה הסוף? אתה נחמך
נפלת ומסרתך אז עזמך שהנה עז
האורף, האם זה הסוף? קשה מאד לדעת
כי כן יום נעדימים חולום למיני עז האורף

כמוך ונעמי חברים
למאלי - אמא מתה בחולף והיא חושבת עזמך
ברוא ושק, כמותן שהיא מניח שאתה לא תחיה
בא. בשל חתונה צברים אלו עינו זולג דמעה
כי קשה לו עביתך, אבא אני מוכרח ומחייב את
עזמי, כי זה מה שגלגל לי אשלי, ארמך
הרי יאז אפטר, ואכן כותב אני אלוס אלו

מאפגתי אלמך
למאלי - עולם לא אשכח אותך עז יום מלי
תהא דמותך ניצבת מולי,
תהא נפשך צורה בצור החיים,
מאתך פסגה





משרד מדינת ישראל

ירושלים, יום העצמאות תשל"א

2057748 סדר. מוסד. טבואל

שכחתי לכתוב שמי המפקד טלך הי המדינה במילדי המקיף
במה"ל רגבללה בדיכום החיילים המבטיחים לשנת תשל"א.

חובה בעיניי היא לי להפיק לך היום, בחרטום הג העצמאות
העברית ושלום וברכה. י. א. א. להרדוף הדרכה להנחה
המחנה אל המדינה המדינה.

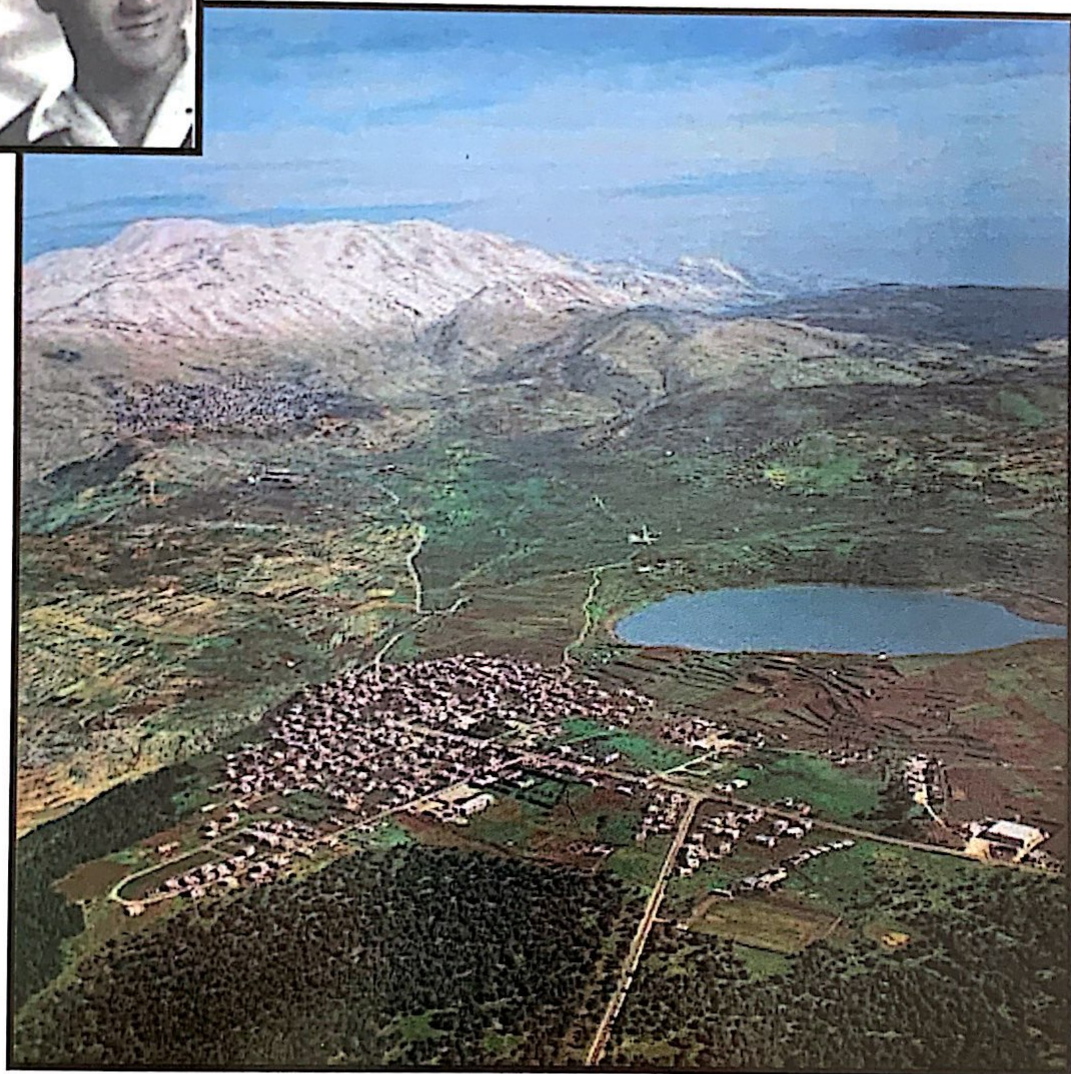
לך בדרךך זה חזיה לזאת להפיק במילדי החובות להבטח
לזום שדחה ולהרדף קרן ושלום

במרכז חוק ואבן,

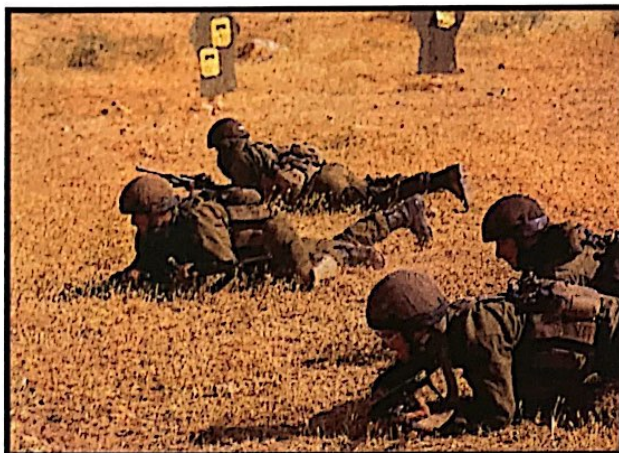
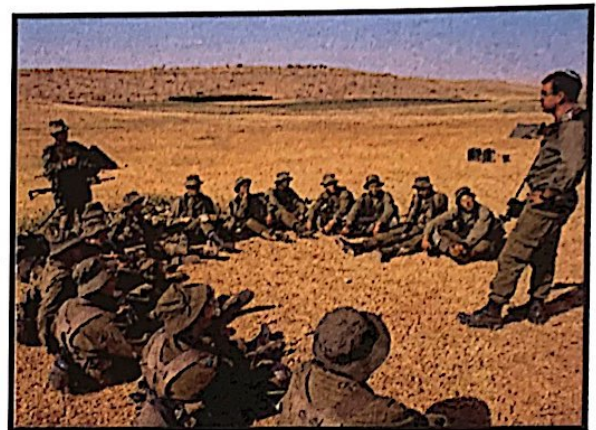
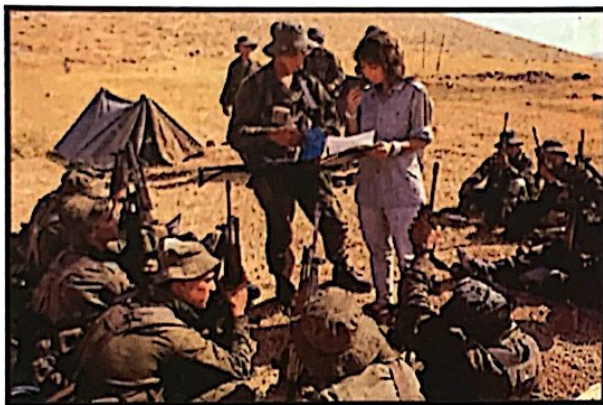
חלן חלן

דליל סדר

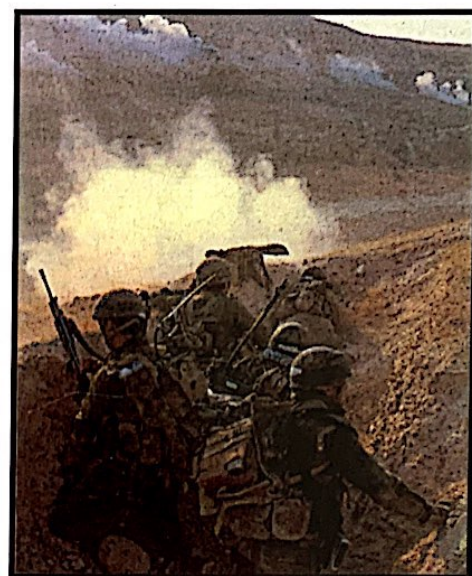
רמת הגולן מקום בו שירת ונפל שמואל ז"ל



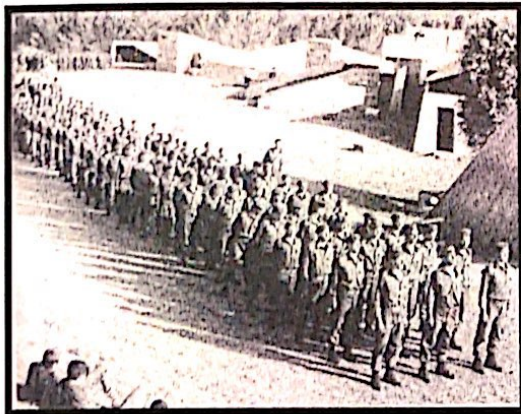
טירונות-ואימון מתקדם

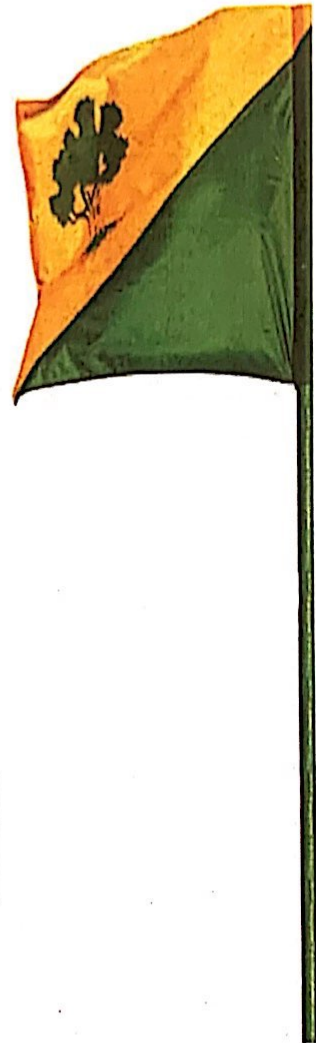


עשרי שמואל ז"ל



סיום טירונות באתר הנצחה גולני





עשרי שמואל ז"ל
1950-1971



זיכרון את שנות לימודי - 1954, כשהוא ואביו בן 4. חנה -
ציונים (מהפך שיעור).

הנהניו שמקורו איננו ~~בן~~ דבר "מרכב ריקסאיים" מאו הו אה א [חמתי
אתי אובדן שלוש הנייה הקלה .

אור צדקו והנאמנות
האנוסה ירמיה ה- 1954 עם היגונה שלווה נחלם, ולד אלץ היה
שמואל, ברא חול האור שהיה טקס בדמו, נכבד הנאמנות אלה זכורה של
אנשים בין חבריו ומני אולפנתו, וכלוא היתה צמחא עם אורי יום לר אנדר
לבתו, כץ אשרי אשרי לבו נקסד פתח חייו ע היגונה הנאמנות
בזאת הארץ.

איתנו ימים (אנחנו) כל התכנית של שלוש שנים. במועדו הסיום את שגור בצה"ל ב'נואר
1942 ולשיר אהרן ואהרן אורי הולשטר אהרן האבוב, אורי למעלה היה
אניידה קשה לא רק למשלחת אלא למורה ירחוב נעלו. שנאקרה אחנו צמור
באף תכונה איות הפעולה.

בשורת הא"י והמורה בסיום ההפצה. המוצאי להתאבד כבוד ירד א' כ
הכבוד. הכתובים התכוננו חיל אחד אל אנשי המושב היו בחול. אצלם וקלי
מיאנו אהאין שובן לזה לא קלה למלא דרכו במקום הזה לביתו
ואהביו, וכי בלעד האיוה נכנה אורה, כי למ, למאה, ברמת וסוף,
הנשם קל עמיון האוכן כה טרפן.

(נו"מ) יהימי אבא לנחם את בני המלכות על אבדן יקורם, אולם המקרה
 של שמואל לקין הכשר כנאי לנחמה, ולא רק הכשר, הצדד והיטון היה
 נסיך עם על פניו מוכיו אלהים היסודי ביומיו אלהים ~~תל~~ יסודי למורא
 איננו ריחמו על חבריו לנשן שובלם. איש לא הצליחו לבלא א
 צדקם. אחריה מהם הרמטטי על אל. אמה-עם.

אמר סתיוח הסטל התקוצבו קבוצות במשך כ' וחו' השלבה והעלי הכתוב
זה סטליו של שמואל. ואלהם עלי ככונתו ואלהם שבת - היו. י
כוסב כהיוצג או שבתאמה התחילה, והיו גמיה ביהם מורג, הא
בנה אביהם אירחיה חלל הדפסיו וקלקלה הקמדה אמולגנו.

← μ

והשקה לנכדיו ילדו במקל והשגו לבואו. רץ שאלו מצודה
מצודה עם נובל פלדה והתקין את החברה שלו יצא מה מרתל
המשק. לאור מן רץ ומקל מקל כדי להקין זהובץ לאמהור
אליאדין כי שים לבאים ואלה הצמדות.

למחר ילדותו יצא שמואל לבדו ל הנדס ממך בסדה.
בכרת. הבית. הבית - הספר. ואין למורה שבדכו האחרונה
איווהו אדכיני הכפר אלפני. לני. אשר התקם כמלך נשכתי.
אולם גם בכנו את שמואל. לשן. עם ליוח השמש היה אלה
את רחלה למחלה והקש את המספוא לברמור ותמיד הספיק לתקין
לביהם בצמן, מסופר להפליא.

היבה ניתן לספר על שמואל. אולם קלה הדבר, כי הלא
ממאן אהאמין כי אינן המלים נכתבות על מ. לוינו כבר
בתים. ולצורה האדיבה ומי יתן אתהיה האחרונה.

שמואל התיר ורבן. ינדרו לך. רצי עפיק אהא לשמח
צנינה בדכני ומני. המולדת.

הנכה למאלי

ורחיק.

שמעתיך אומני היקר שוהבני מכל מוצי ומכאיד מאיד
לדבר עליך ככל את שאת אינני ,

הבית כל כך עצוב בלעדיך , אין מכתבים ממך , הימים
חלפים ואין לי עצבות שיבוא הביתה לחוללה . שיבוא
מלא שמחה לביתנו העצוב .

קשה לנו לחשוב על כך שיותר לא תבא , לשלך לא נטוה
אורק מלמדי את אחיך בתני , ואמתה אנחנו את המקלה
שלך , וקדומה בין אלונקה בין אלונקה

לא נשכח זאת לעולם

אחיך שלך

דני , סאולה , רינה .

נשארתי בודד

שמעתיך אחי | עמאב אין לבנות
כל חייך שאפס עמאב ואפס
אך מה אבד אסוננו
את באוויה בק רפאים

שמעתיך אחי | בודד נשארתי
אנחותי עצבתנו. לופי שובס,
כקנקן | ארוקן | איין
חבא | צפנותיו

אחייך פני.

הלל

שם זי אנהאל קוים אצמורק, בלל ייחודק.
ומפני שקד לא השמתי קר צה שיינק.

אפרים אצמה זי שרן תלום כץ פקד אה אשפתיו
דמורה יתלול, הבא דהתפקות ויבא אמיק.

לא אשכתק אלוה אמי

אמיק פני.

שמעתי לפני

ומה חושבים בקט
כנראה עוד לא סבר.

האדמה לק נוספת
בין רשמי הפסח

אני עוד חושבים לך,
לכדיך אותך בל.
אזק ואדון לך חייך.
מי היה בל אותם אצלך.

לח חזקת היית.
לדיון בה צעיר.
לחזקת עזרה לך.
אך יקר הוא תמחיר

לחזקת, אבא,
לחזקת, אחיותך

אני תושבת חלק אחי, עמדות אלה במחשבותי:
של עניינה, אולם יושב היה דבר נוצץ, היה כל האנוכיות
קאניויות. אתרכים או פשוט. (היה איש צדק אשר ציפה
וצדק צדק והנה מאחרים.

הוא היה עני. מלחמה לא צדק הכרה ביכולתו. אסיונו.
רק מוכן היה להאזין לרעיונות של אחרים, הוא היה אמיתי...
יכול היה להודות בהפסדו או להפסד לעקרון או אף
התקדמות ואי. והנה אני זוכרת את קולו השקט. היציב.
את גבול העיני. כשדובר תמיד הישגתי של מילה נשקפה,
נאצדה ולעננה. הישגתי למחשבות ציוני.

כלת קולו (צם אך הוא) מלאי אמתו את הרעיונות.
שמה מלחמה, צמחא לכוחו.

נח אחי בשלום. נוח.

אחותך
ליני

שמע'יק אחי'א

שמע'יק אחי'א היק'ה יק'ה אי ק'ד מאל'ה. ק'ד בהולתו יאצ'ה
ק'ט'ים. צ'ינה א'ני את התקול'ה החמה והטובה של היותו
ימים. וכעצמו א'ל. א'י'תה א'לתי. ומתלה כ'אח בכור
א'ל. א'ל'ו'ת א'י'א, א'ק א'כ'ו א'ני א'ס'כ צ'מ'תי. נ'ד'ה א'מ'ס'ות
א'ן י'ק'ו ו'ת'ה א'ני מ'צ'ו'ת א'צ'מי. ח'ס'ה ב'ה'ת'ה ו'ב'ט'א'ו'ת י'ת'ה
נ'פ'יק ה'פ'כ'ו'ל'ת א'ד'ו'ת'ה.

א'ו ק'ד ה'י'ת'ה צ'יכ'ך ב'ח'י'ים. ל'מ'אל'ת א'ל'ני. ב'כ'ו'ת ר'צ'ו'ן
ב'ה'י'כ ח'נ'ס'ל'ת א'צ'מ'ך כ'פ'ל'צ'ה. א'ט'ל'ד'ו'ת י'ו'ם א'ת'ר י'ו'ם. ו'ש'נ'ה
א'ת'ר ש'נ'ה, א'ו'ת'מ'נ'צ'ה. א'ו'ת'ק'ד'ם ק'צ'ו'ג'ה, ו'ל'א א'ה'י'ת'ך, ב'ק'ר'ת
ה'א'ו'ל'ק א'ת'ח'ת'ה א'ל'ת'ה ת'מ'י'צ' ב'ת'נ'ו'ן. י'ל' פ'נ'י'ך (ה'נ'אכ'י'ם א'מ'ו'י'ם
א'ת' ה'צ'ד'ך א'מ'י'צ' ה'י'ו'ם ו'ה'ל'ע'ן ש'ל צ'ד'ך ת'ח'ר'ת'י ו'י'ו'ל'ע.
א'ל' ק'ד'ה ה'י'א ה'צ'ד'ך. ו'ל'א א'ת'ת א'צ'ו'ת א'צ'מ'ך כ'ל'א'ד ב'א'צ'ה.
א'ק א'ל'ו ו'ת'ח'ת' א'ל' צ'ד'ך, ה'י'ח'ה א'ל'ו'ת א'ת'ל'ת'י א'ת'ך.
א'ח'י', ו'א'ת'ה א'ל'י א'ל' א'ל' י'ד'ל'ת א'ל' כ'ק. כ'י א'ני א'ל'ו'ת
ה'י'ת צ'כ'ו'נ'ך י'ו'ל'ע'ן ו'י'ל'י'ו'ן, ת'מ'י'צ'.

אחותך א'ל'ך א'ל'ת'ה

שמאל

אוצר מקרא השמך
ואפתח שלא תלנה,
אומרים כי אינך,
אך לא! אתה כאן, את אתנו!
ואלולם לא נשכח
אולם כן, אלולם לא נכח.

אמרו ליד קברך ויכלנן.
ליד ארונך בעלם הדין והדינה.
לם הקשקשו את גמתי הידיות.
ושמרו את צהרי ההספד,
את הבכו...

ואינו כיצד מכסים את ~~ההאזון~~
ואתה בתוכו...

הנצח לכרך כתיב אצל נפס
כדי שאיננו נחיה

יהי לכרך הרוך

ויגלגלה.

כתוב הספד (ויקרא כה. עב)

אנקדסתי בתוך בני ישראל:

פסוק הזה אדבר המדבר הנדונים על קדושת השם והאנוסים
האנו השמה ידוע לכם רבות כי הם מקום לאמנו בו
תכנונו לא ידע ולא ידע.
אם ידע כבר קדם את השם ואם היה בגללה לישות -
כבר קדם את השם ברחמים. כמו תננו. מישל ולדיה ודניאל
לעלה הכוח. אלוהי. ולקח בני חנה ואשר ישלח הנדונים על
קדושת השם ולא קדושת האל, לרחמן יקום וקח פניהם בקרוב
ובקדם נאמנו: אספו לי חסידים כרתי בתי. על זה
ואמנו תכנונו לא! השלח אתכן בנות ירושלים הצבאות או האל
השדה: השלח אתכם בדורות של השמה. הצבאות שלם לי
צביון. ולעמי צביון. או האל השדה ששפכו דמם עלי כדם
צב. ואולי אלהים הוא אומר: כי לך הוואנו לא היום: ואיל
שיצבו הוא אלה האלה עלינו נבוא, כאמר, לנכח על קדושת
השם ולא קדושת האל, אפילו היו עוונותיו כמו יקח בן נח
והבריו, הוא מקום הוא ואפילו לא היה תמונה חכם, וכך אמנו
תכנונו עליהם השלח: מקום להוואי ולכות למצוד אין לא בדיה
נולה למצוד המחיצתם, כעון: רבי לקיבא וחבריו, לא שכן ולא שכן
חילי צבא הנקרה לישלח למסור עצמם על מצח המולדת
תנין, צ. ה. ובעת על בני הויקר החיל, "נחם למאכל קלני"
תנין, צ. ה.

שנא בקל מילוי תפקידו הרמת - השלח.

למלא עשבי נולד השלח המנוון בדוק אבית ולעזר נחיה,
למלא נא השלח המנוון בדוכו האתנונה בסיוור.

כמשק ←